

آموزش زبان انگلیسی نظامی: روندها و چالش‌ها

علی کتابی^۱

چکیده

توانایی در زبان انگلیسی به سنگ بنای عملیات نظامی مدرن تبدیل شده است. چراکه ارتباط مؤثر را ممکن می‌سازد، همکاری بین‌المللی را تقویت می‌کند و استقلال عملیاتی را افزایش می‌دهد. این مقاله، چشم‌انداز در حال تحول آموزش زبان انگلیسی نظامی را بررسی می‌کند و بر روندهای فعلی، چالش‌های پایدار و نقش حیاتی مهارت‌های زبانی در تقویت قابلیت همکاری بین‌سازمانی و شایستگی فرهنگی تمرکز دارد. این مطالعه با بهره‌گیری از مطالعات موردی از ناتو، ارتش ایالات متحده و نیروی دفاع استرالیا، برنامه‌های موفق را برجسته می‌سازد و در عین حال شکاف‌های موجود در تخصیص منابع، دسترسی و ادغام آموزش زبان خاص نظامی را شناسایی می‌کند. یافته‌های کلیدی نشان می‌دهد که درحالی‌که پیشرفت‌های فناوری و چارچوب‌های استاندارد شده‌ای مانند *ستانک 6001 (STANAG)* ناتو، توانایی زبان را بهبود بخشیده‌اند، اما نابرابری‌های قابل توجهی به قوت خود باقی مانده‌اند، به‌ویژه در میان پرسنل غیر انگلیسی‌زبان و دارای رتبه‌های پایین‌تر. این مقاله با ارائه توصیه‌هایی برای پژوهش و عمل در آینده به پایان می‌رسد و بر نیاز به برنامه‌های درسی سفارشی، راه‌حل‌های مقیاس‌پذیر یادگیری الکترونیکی و تمرکز قوی‌تر بر تقاطع زبان و شایستگی فرهنگی تأکید می‌کند. با پرداختن به

^۱ کارشناسی ارشد آموزش زبان انگلیسی، دانشگاه دورهام انگلستان. mosham.tehran@gmail.com

این چالش‌ها، آموزش زبان می‌تواند به بهتر مجهز کردن پرسنل نظامی برای مقابله با پیچیدگی‌های عملیات چندملیتی قرن بیست‌ویکم کمک کند و در نهایت امنیت جهانی و روابط دیپلماتیک را تقویت نماید.

واژگان کلیدی: انگلیسی نظامی، آموزش زبان، عملیات چندملیتی، شایستگی فرهنگی،

استانک ۶۰۰۱ (STANAG)، یادگیری الکترونیکی، قابلیت همکاری و عمل متقابل.

جستجو در جهان جهانی‌شده مدرن، زبان انگلیسی به زبان بین‌المللی غالب تبدیل شده است. از آنجا که این زبان نقش محوری در فعالیتهای روزمره از جمله حوزه نظامی ایفا می‌کند، تسلط به انگلیسی برای پرسنل نظامی، نه تنها برای موفقیت در عملیات بلکه برای تقویت همکاری و تفاهم بین‌المللی، امری حیاتی است (اسمیت و جانسون^۱، ۲۰۱۹، ص ۴۷). این مقاله با هدف بررسی روندها و چالش‌های فعلی در آموزش زبان انگلیسی نظامی، مروری جامع بر آخرین تحولات و موانع موجود در این حوزه ارائه می‌دهد. با واکاوی این جنبه‌ها، در پی آن هستیم که اهمیت بهبود و نوآوری مستمر در آموزش زبان نظامی را برای پاسخگویی به نیازهای در حال تحول عملیات نظامی جهانی برجسته سازیم. آموزش زبان انگلیسی نظامی در طول سال‌ها تحولات گسترده‌ای را تجربه کرده است که عمدتاً ناشی از پیشرفت‌های فناوری، تکامل راهبردهای نظامی و اهمیت فزاینده همکاری‌های چندملیتی نظامی بوده است. با وجود این تحولات، چالش‌های متعددی از مسائل مربوط به مهارت زبانی گرفته تا محدودیت‌های منابع و موانع انگیزشی همچنان پابرجا هستند. درک این روندها و چالش‌ها برای پژوهش و توسعه معاصر ضروری است تا مهارت‌های ارتباطی پرسنل نظامی را تقویت کرده و به موفقیت کلی مأموریت‌های نظامی کمک نماید. هدف این مقاله، بررسی نقش حیاتی زبان در دیپلماسی نظامی است، به‌ویژه چگونگی تسهیل ایجاد روابط با نیروهای نظامی خارجی توسط مهارت‌های زبانی. این مقاله در پی تحلیل تأثیر تسلط زبانی بر اثربخشی تعاملات بین‌المللی، اعتمادسازی و نتایج دیپلماتیک است. با بررسی مطالعات موردی و ادبیات موجود، مقاله/یمر تو

¹ Smith & Johnson

(¹aims to) درک ظریف‌تری از چگونگی عملکرد زبان به‌عنوان ابزاری هم‌کاربردی و هم‌نمادین در همکاری‌های دفاعی بین‌المللی ارائه می‌دهد. افزون بر این، مقاله قصد دارد که چالش‌ها و مزایای استفاده از زبان، به‌ویژه انگلیسی، به‌عنوان زبان میانجی در دیپلماسی نظامی را برجسته کند. حوزه بررسی این مقاله شامل موارد کلیدی زیر است.

۱. مهارت زبانی

۱. مهارت زبانی و کارآیی عملیاتی. این مقاله بررسی می‌کند که چگونه مهارت‌های زبانی، به‌ویژه در انگلیسی و دیگر زبان‌های رایج نظامی، به ارتباط روان‌تر و تصمیم‌گیری سریع‌تر در عملیات‌های نظامی چندملیتی کمک می‌کنند. این مقاله بررسی می‌کند که چگونه وجود یا عدم وجود مهارت زبانی می‌تواند منجر به تأخیرهای عملیاتی یا افزایش موفقیت مأموریت شود.

۲. شایستگی فرهنگی و اعتمادسازی. این مقاله به بررسی این موضوع می‌پردازد که چگونه مهارت زبانی با شایستگی فرهنگی همسو شده است تا اعتماد بین پرسنل نظامی از کشورهای مختلف را ایجاد کند. این مقاله در نظر می‌گیرد که چگونه درک یک زبان خارجی می‌تواند ارتباطات بین‌فردی را عمق بخشد، همکاری در عملیات حافظ صلح یا تمرینات نظامی مشترک را بهبود بخشد و پایه‌ای قوی‌تر برای روابط دیپلماتیک بلندمدت ایجاد کند.

۳. نقش نمادین زبان در دیپلماسی نظامی فراتر از نقش کاربردی آن. این مقاله به بررسی اهمیت نمادین زبان می‌پردازد، به‌ویژه از نظر نشان‌دادن حسن نیت، تعهد و احترام در

دیپلماسی نظامی. این مقاله در نظر می‌گیرد که چگونه سرمایه‌گذاری در مهارت‌های زبانی می‌تواند به‌عنوان یک حرکت دیپلماتیک عمل کند که روابط با همتایان نظامی خارجی را تقویت می‌کند.

۴. تأثیر انگلیسی به‌عنوان زبان میانجی. این مقاله بر انگلیسی به‌عنوان زبان میانجی غالب در همکاری‌های نظامی چندملیتی تمرکز دارد و هم مزایای عملی و هم خطرات بالقوه هژمونی زبانی را تحلیل می‌کند. این مقاله ارزیابی می‌کند که چگونه سلطه انگلیسی ممکن است بر نتایج دیپلماتیک، از جمله شمولیت کشورهای غیر انگلیسی‌زبان تأثیر بگذارد.

۵. مطالعات موردی و تحلیل تطبیقی. این مقاله از مطالعات موردی برگرفته از عملیات‌های نظامی چندملیتی، مأموریت‌های حافظ صلح و اتحادهای دفاعی بهره می‌برد تا کاربردهای عملی مهارت‌های زبانی را در دیپلماسی نظامی نشان دهد. این مقاله از طریق این مطالعات موردی، کارآمدی همکاری‌های نظامی را در محیط‌هایی با موانع زبانی، در مقایسه با محیط‌هایی مقایسه می‌کند که مهارت زبانی یک دارایی کلانی محسوب می‌شود.

۶. چالش‌ها و توصیه‌ها. این مقاله همچنین به چالش‌های ناشی از موانع زبانی در دیپلماسی نظامی می‌پردازد و راهکارهایی برای غلبه بر آنها ارائه می‌دهد. این مقاله بر اهمیت آموزش زبان پیش از اعزام و تدوین سیاست‌های زبانی به‌منظور بهبود اثربخشی همکاری‌های نظامی چندملیتی تأکید می‌کند. با تمرکز بر این حوزه‌ها، این مقاله در نظر دارد تحلیلی جامع از نقش زبان در تقویت روابط دیپلماتیک و نظامی بین ملت‌ها ارائه دهد و در عین حال، مسیرهایی برای پژوهش‌های بیشتر پیشنهاد کند.

۲. مرور ادبیات

۲-۱. چشم‌انداز تاریخی آموزش زبان انگلیسی نظامی

تاریخچه آموزش زبان انگلیسی نظامی به‌طور عمیقی با تکامل همکاری‌های نظامی بین‌المللی، رشد پویایی‌های قدرت جهانی و نیاز راهبردی به برقراری ارتباط مؤثر در بافتی چندملیتی در هم تنیده است (برگستروم و پویهونن^۱، ۲۰۲۰). از نخستین عملیات‌های نظامی تا به امروز، نیاز به یک زبان مشترک برای هماهنگ‌سازی عملیات‌های پیچیده فرامرزی، محرک توسعه آموزش زبان انگلیسی نظامی بوده است. در ادامه، مروری تاریخی بر چگونگی تکامل آموزش زبان انگلیسی نظامی ارائه می‌شود.

۲-۱-۱. پیش از قرن بیستم

ارتباطات نظامی اولیه پیش از قرن بیستم، ارتباطات نظامی غالباً محدود به حوزه محلی بود و هر کشوری در عملیات‌های نظامی خود از زبان بومی خود استفاده می‌کرد. بااین‌حال، ارتباطات فرامرزی به دلیل فقدان یک زبان مشترک برای پرسنل نظامی کشورهای مختلف، محدود بود. دیپلماسی نظامی عموماً از طریق مترجمان انجام می‌شد و آموزش رسمی زبان‌های خارجی برای پرسنل نظامی نادر بود (گس و ورونیس، ۲۰۱۸).

¹ Bergström & Pöyhönen

آموزش نظامی در این دوره عمدتاً بر انضباط، تاکتیک‌ها و راهبردها در چارچوب یک ارتش ملی متمرکز بود. مهارت‌های زبانی به‌جز در موارد معدودی که روابط یا اتحادهای بین‌المللی مستلزم دانش پایه‌ی زبان‌های خارجی بودند، کمتر مورد تأکید قرار می‌گرفت.

۲-۱-۲. اوایل قرن بیستم

جنگ‌های جهانی و ظهور انگلیسی نظامی جنگ‌های جهانی اول و دوم نقطه‌ی عطف مهمی در ارتباطات نظامی محسوب می‌شوند. زیرا گستردگی و پیچیدگی درگیری‌های جهانی، مستلزم اقدامات هماهنگ‌تر بین کشورهای مختلف بود. در این دوره، آموزش زبان نظامی شروع به شکل‌گیری کرد. این شکل‌گیری عمدتاً به دلیل تعداد فراوان اتحادهای چندملیتی تشکیل شده بود.

جنگ جهانی اول (۱۹۱۴-۱۹۱۸)

با ظهور اتحادهای بزرگ چندملیتی، مانند تفاهم مثلث (شامل فرانسه، روسیه و بریتانیا)، نیاز به برقراری ارتباط مشترک پدید آمد. باین‌حال، تمرکز اصلی هنوز بر استفاده از مترجمان یا افسران چندزبانه در موقعیت‌های کلیدی بود، نه آموزش گسترده‌ی زبان برای تمامی پرسنل نظامی. انگلیسی، به دلیل اهمیت آن در امپراتوری بریتانیا و نقش فزاینده‌ی ایالات متحده، به‌تدریج به‌عنوان یک زبان ارتباطی مهم در بین متفقین گسترده شد و به‌عنوان یک زبان حیاتی برای ارتباطات بین‌المللی ظهور کرد.

جنگ جهانی دوم (۱۹۳۹-۱۹۴۵)

در زمان جنگ جهانی دوم، انگلیسی به عنوان زبان میانجی برای عملیات‌های نظامی، به‌ویژه با افزایش نفوذ جهانی ایالات متحده، برجسته‌تر شد. ایالات متحده و بریتانیا اتحاد فرهنگ یا زبان آمریکایی^۱ را تشکیل دادند و انگلیسی به یک زبان کلیدی در عملیات‌های نظامی مشترک تبدیل شد. با این حال، اهمیت انگلیسی نظامی در این زمان به‌طور جهانی شناخته نشده بود و بسیاری از کشورهای غیر انگلیسی‌زبان همچنان از زبان خود استفاده می‌کردند یا به‌شدت به مترجمان نظامی متکی بودند.

۲-۱-۳. پس از جنگ جهانی دوم. جنگ سرد و ظهور ناتو

پس از جنگ جهانی دوم و ظهور جنگ سرد، چشم‌انداز ژئوپلیتیک به‌طور چشمگیری تغییر کرد. تشکیل سازمان‌های نظامی بین‌المللی، مانند ناتو (سازمان پیمان آتلانتیک شمالی) در سال ۱۹۴۹، مستلزم رویکردی ساختاریافته‌تر به آموزش زبان نظامی بود. بافت جنگ سرد، با تنش مستمر و نیاز به اتحادهای نظامی، اهمیت یک زبان نظامی مشترک را برای هماهنگی و ارتباط تقویت کرد. ناتو نقشی محوری در ترویج آموزش انگلیسی نظامی ایفا کرد (برگستروم و پوئهونن، ۲۰۲۰). با توجه به مشارکت ایالات متحده و بریتانیا به عنوان اعضای کلیدی، انگلیسی به زبان مشترک عملی برای اکثر عملیات‌های ناتو تبدیل شد. با گسترش ناتو، به‌ویژه در

^۱ Anglo-American

دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰، از پرسنل نظامی بیشتری از کشورهای غیر انگلیسی‌زبان خواسته شد تا انگلیسی یاد بگیرند. آموزش زبان انگلیسی در بسیاری از کشورهای عضو ناتو استاندارد شد، به‌ویژه برای افسرانی که نیاز به برقراری ارتباط با هم‌تایان خود در عملیات‌های نظامی چندملیتی داشتند. تا دهه ۱۹۶۰، برنامه‌های زبان انگلیسی نظامی به‌طور رسمی در سیستم‌های آموزشی ارتش‌های بسیاری از کشورهای عضو ناتو ادغام شد و نهادهایی مانند مدرسه ناتو در اوبرمرگاو آلمان، به مراکز مهمی برای آموزش زبان نظامی تبدیل شدند. دوره‌هایی به‌طور خاص برای زمینه‌های نظامی توسعه یافتند که بر زبان تاکتیکی و استراتژیک مورد استفاده در عملیات‌ها، لجستیک، فرماندهی و کنترل متمرکز بودند.

۲-۱-۴. اواخر قرن بیستم، جهانی‌سازی و عملیات‌های چندملیتی

با پایان جنگ سرد، چشم‌انداز جهانی بیش از پیش به‌هم‌پیوسته شد و عملیات‌های نظامی به رشد خود در پیچیدگی ادامه داد. دهه ۱۹۹۰ شاهد ظهور مأموریت‌های حافظ صلح، مداخلات بشردوستانه و عملیات‌های مشترک شامل کشورهای متعدد بود. این امر بیشتر نقش انگلیسی را به‌عنوان زبان اول عملیات‌های نظامی چندملیتی تثبیت کرد. افزایش استفاده از انگلیسی به‌عنوان زبان اصلی عملیات‌های نظامی بین‌المللی، بازتاب دهنده روندهای گسترده‌تر جهانی‌سازی بود (لیو و ژانگ، ۲۰۲۰). انگلیسی دیگر صرفاً زبان قدرت‌های آنگلو-آمریکن نبود، بلکه به‌عنوان یک زبان عملیاتی مشترک در بسیاری از مناطق پذیرفته شد. تمرینات نظامی مشترک مانند تمرینات سازمان ملل متحد و سایر ائتلاف‌های چندملیتی، به‌شدت به انگلیسی متکی بود. پیشرفت‌های فناوری در اواخر قرن بیستم، از جمله آموزش مبتنی بر کامپیوتر و

اینترنت، انقلابی در آموزش زبان نظامی ایجاد کرد. سربازان اکنون می‌توانستند به نرم‌افزارهای یادگیری زبان، کلاس‌های درس مجازی و مواد آموزشی دسترسی پیدا کنند که به آن‌ها کمک می‌کرد مهارت‌های زبانی خود را با کارایی بیشتری توسعه دهند.

۲-۱-۵ قرن بیست‌ویکم، عصر دیجیتال و گسترش آموزش انگلیسی نظامی

قرن بیست‌ویکم همکاری‌های نظامی بین‌المللی حتی گسترده‌تری را به ارمغان آورد، به‌ویژه در زمینه عملیات‌های مبارزه با تروریسم، کمک‌رسانی در بلایا و مأموریت‌های چندملیتی حافظ صلح. با افزایش تعداد عملیات‌های نظامی چندملیتی، تقاضا برای مهارت زبان انگلیسی در بین طیف وسیع‌تری از پرسنل نظامی نیز افزایش یافت. عملیات‌های چندملیتی، از جمله مأموریت‌های ناتو در افغانستان و عراق، بر نیاز به ارتباط بی‌وقفه به زبان انگلیسی تأکید داشتند. با پیچیده‌تر شدن این عملیات‌ها، تقاضا برای مهارت‌های زبان انگلیسی در بین پرسنل رتبه‌های پایین‌تر و نه صرفاً افسران، افزایش یافت. در نتیجه، آموزش انگلیسی نظامی برای شمار بیشتری از سربازان گسترده‌تر و در دسترس‌تر شد. نظامیان مدرن به‌طور فزاینده‌ای دریافته‌اند که شایستگی زبانی با شایستگی فرهنگی گره خورده است. آموزش انگلیسی نظامی امروزه اغلب شامل تمرکز بر آگاهی فرهنگی و ارتباطات فرافرهنگی مؤثر است. این رویکرد بازتاب این مفهوم است که درک زبان‌ها و فرهنگ‌های محلی برای موفقیت مأموریت‌های حافظ صلح و تثبیت وضعیت، بسیار مهم است. در عصر دیجیتال، پلتفرم‌های یادگیری الکترونیکی و برنامه‌های تلفن همراه به بخشی جدایی‌ناپذیر از آموزش زبان نظامی تبدیل شده‌اند. با توانایی دسترسی از راه دور و در مقیاس بزرگ به دوره‌های زبان، پرسنل نظامی اکنون می‌توانند در طول دوران خدمت

خود در آموزش مستمر زبان مشارکت کنند. این امر به آنان کمک می‌کند برای تنوع فزاینده همکاری‌های نظامی بین‌المللی آماده بمانند. تاریخچه آموزش زبان انگلیسی نظامی، بازتابی از روندهای گسترده ژئوپلیتیکی و ماهیت متغیر همکاری‌های نظامی بین‌المللی است. از اتکای اولیه به مترجمان گرفته تا ادغام گسترده آموزش زبان انگلیسی در مؤسسات نظامی، انگلیسی به‌عنوان زبان غالب برای عملیات‌های چندملیتی ظهور کرده است. با تداوم تحول عملیات‌های نظامی، نیاز به آموزش زبان مؤثر نه‌تنها برای موفقیت عملیاتی بلکه برای تقویت اعتماد، همکاری و روابط بلندمدت بین‌المللی، همچنان حیاتی خواهد بود. چراکه روابط دیپلماتیک پایدار در چشم‌انداز نظامی جهانی، حیاتی باقی خواهد ماند. آینده آموزش زبان نظامی به احتمال زیاد همچنان شاهد ادغام پیشرفت‌های فناوری و رویکردی کل‌نگرتر به شایستگی زبانی و فرهنگی خواهد بود.

۲-۲ روندهای فعلی در آموزش زبان انگلیسی نظامی

در قرن بیست‌ویکم، آموزش زبان انگلیسی نظامی به‌طور قابل توجه‌ای تکامل یافته تا پاسخگوی نیازهای عملیات‌های نظامی به‌طور فزاینده پیچیده و چندملیتی باشد (هو^۱، ۲۰۱۹). با بین‌المللی‌تر شدن هرچه بیشتر چشم‌انداز نظامی جهانی و نیاز روزافزون به همکاری و ارتباطات بین‌المللی، چندین روند کلیدی، وضعیت فعلی آموزش انگلیسی نظامی را شکل می‌دهد. این روندها بازتابی از هر دو پیشرفت فناوری و ماهیت در حال تحول همکاری‌های نظامی بین‌المللی، حافظت از صلح و دیپلماسی دفاعی هستند.

¹ Hou

۲-۲-۱ تأکید بر قابلیت همکاری و عمل متقابل و همکاری چندملیتی

از آنجاکه عملیات‌های نظامی به‌طور فزاینده‌ای شامل مأموریت‌های مشترک با چندین کشور و سازمان‌های بین‌المللی مختلف می‌شود، نیاز به ارتباط مؤثر با یک زبان مشترک یعنی انگلیسی، پررنگ‌تر شده و نقش آن به‌عنوان زبان میانجی عملیات‌های نظامی، به‌ویژه در اتحادهای چندملیتی مانند ناتو، نیروهای حافظ صلح سازمان ملل متحد و ائتلاف‌های مبارزه با تروریسم، تثبیت شده است. پرسنل نظامی باید بتوانند در خلال تمرینات مشترک، عملیات‌های بشردوستانه و مأموریت‌های حافظ صلح به‌سرعت و به‌طور مؤثر ارتباط برقرار کنند. همین امر منجر به افزایش برنامه‌های آموزشی طراحی‌شده برای تضمین مهارت انگلیسی در تمامی رده‌ها شده است. سازمان‌هایی مانند ناتو از طریق چارچوب‌هایی مانند «موافقت‌نامه استانداردسازی» (STANAG)، این تلاش‌ها را بیشتر استاندارد کرده‌اند، به‌طوری که STANG 6001 سطوح مهارت مورد نیاز در گفتار، شنیدار، خواندن و نوشتن را برای پرسنل درگیر در عملیات‌های چندملیتی مشخص می‌کند. این استانداردسازی تضمین می‌کند که نیروهای نظامی بتوانند به‌طور یکپارچه همکاری کنند تا کارایی عملیاتی و موفقیت مأموریت را در محیط‌های متنوع و پرچالش افزایش دهند.

۲-۲-۲ تمرکز بر مهارت‌های زبانی تاکتیکی و عملیاتی

برخلاف آموزش عمومی زبان انگلیسی، انگلیسی نظامی بسیار تخصصی است و بر مهارت‌های زبانی متناسب با نیازهای منحصربه‌فرد عملیات‌های نظامی تأکید دارد. این نیازها

شامل تسلط بر واژگان فنی، اصطلاحات فرماندهی و کنترل و همچنین توانایی برقراری ارتباط مؤثر در محیط‌های پرفشار می‌شود. برنامه‌های آموزشی، امروزه واژگان تخصصی مربوط به عملیات رزمی، لجستیک، شناسایی و برنامه‌ریزی راهبردی را در اولویت قرار می‌دهند و اطمینان حاصل می‌کنند که سربازان بتوانند دستورات را درک و دنبال کنند، مأموریت‌ها را اجرا نمایند و با همتایان بین‌المللی خود به‌طور یکپارچه همکاری کنند. علاوه بر این، روندهای فعلی در آموزش انگلیسی نظامی شامل روش‌های غوطه‌وری مانند ایفای نقش، تمرینات شبیه‌سازی و آموزش مبتنی بر سناریو می‌شود. این رویکردها به پرسنل اجازه می‌دهد تا ارتباطات را در محیط‌های واقعی تمرین کنند و سناریوهای میدان نبرد یا موقعیت‌های بحرانی را شبیه‌سازی کنند که در آن ارتباطات واضح و دقیق برای موفقیت مأموریت حیاتی است.

۲-۲-۳ ادغام فناوری و یادگیری الکترونیکی

ادغام فناوری در آموزش زبان انگلیسی نظامی، روش‌های آموزشی را متحول کرده و آن را برای پرسنل در سراسر جهان در دسترس‌تر و انعطاف‌پذیرتر کرده است. با ظهور دستگاه‌های همراه، پلتفرم‌های آنلاین و ابزارهای یادگیری الکترونیکی، سربازان اکنون می‌توانند بدون توجه به موقعیت مکانی خود به آموزش زبان دسترس داشته باشند. این امر چالش‌های پیش‌روی افرادی را برطرف می‌کند که در مناطق دورافتاده مستقر شده‌اند و به کلاس‌های درس سنتی دسترسی ندارند. بسیاری از سازمان‌های نظامی، پلتفرم‌های یادگیری الکترونیکی را مانند آزمایشگاه دیجیتال زبان ارتش ایالات متحده و سامانه یادگیری الکترونیکی زبان ناتو، به کار گرفته‌اند تا یادگیری خودمحور و از راه دور متناسب با برنامه‌های فردی امکان‌پذیر شود. علاوه بر

این، برنامه‌های کاربردی تلفن همراه مانند دولینگو و ابزارهای زبانی خاص نظامی، محبوبیت یافته‌اند و تمرینات بازی‌گونه‌ای را ارائه می‌دهند که ضمن تمرکز بر واژگان و سناریوهای مرتبط با امور نظامی، زبان‌آموزان را درگیر می‌سازد. «در مرزهای پیشرفته، از فناوری‌های واقعیت مجازی و واقعیت افزوده برای ایجاد محیط‌های آموزشی غوطه‌ورکننده استفاده می‌شود که عملیات‌های نظامی واقعی را شبیه‌سازی می‌کنند» (گس و وراونیس، ۲۰۱۸). این ابزارهای پیشرفته به سربازان امکان می‌دهند مهارت‌های زبانی خود را در محیط‌های واقعی و پرچالش تمرین کنند و به‌طور قابل توجه‌ای آمادگی آنان را برای اعزام و اثربخشی عملیاتی افزایش می‌دهند.

۴. گنجاندن آموزش آگاهی فرهنگی

همزمان با گسترش دامنه عملیات‌های نظامی یعنی مأموریت‌های حافظ صلح، بشردوستانه و مقابله با شورش؛ شایستگی فرهنگی به همان اندازه تسلط زبانی اهمیت یافته است. پرسنل نظامی نه تنها باید زبان انگلیسی را به‌روانی صحبت کنند، بلکه باید درکش را از بافت‌های فرهنگی‌ای عمیق‌تر کند که در آن عمل می‌کند. روندهای فعلی در آموزش زبان نظامی، به‌طور فزاینده‌ای بر ارتباطات بین فرهنگی تأکید می‌کنند و ضرورت آگاهی از زبان‌ها، سنت‌ها و آداب و رسوم محلی را برای ایجاد اعتماد جمعیت‌های بومی به رسمیت می‌شناسند. این آگاهی عاملی کلیدی در موفقیت مأموریت‌های حافظ صلح و تثبیت است. برای پاسخ به این نیاز، برخی از نیروهای نظامی، برنامه‌های غوطه‌وری زبانی و فرهنگی را معرفی کرده‌اند. در این برنامه سربازان مدتی را در کشورهای بی‌سپری می‌کنند که زبان‌های هدف در آنجا تکلم می‌شوند. این

برنامه‌ها دروس رسمی زبان را با تجربیات عملی ترکیب می‌کنند و به پرسنل امکان می‌دهند تا بینش دست‌اولی از پویایی‌های فرهنگی‌ای به دست آورند که در صحنه با آن مواجه خواهند شد و در نتیجه توانایی آنان برای مدیریت مؤثر تعاملات پیچیده بین فرهنگی را افزایش می‌دهند.

۵. آموزش زبان برای پرسنل غیرافسر و یگان‌های تخصصی

به‌طور سنتی، آموزش زبان نظامی عمدتاً بر افسران و پرسنل دارای رتبه‌های بالاتر متمرکز بوده است. این افسران به‌عنوان تصمیم‌گیران و ارتباط‌دهندگان کلیدی در عملیات‌های چندملیتی شناخته می‌شوند. با این حال، در طول دهه گذشته، تغییر قابل توجه‌ای به سمت گسترش آموزش زبان انگلیسی به رده‌های غیرافسر و یگان‌های تخصصی صورت گرفته است. این تغییر، نشان‌دهنده اتکای روزافزون به تلاش‌های هماهنگ در بین رده‌ها و ملیت‌های مختلف در عملیات‌های نظامی مدرن است. پرسنل دارای رتبه‌های پایین‌تر، از جمله آنان که در بخش‌های لجستیک، تیم‌های پزشکی و پیاده‌نظام خدمت می‌کنند، اکنون آموزش زبان دریافت می‌کنند. این امر یک نیروی فراگیرتر و مؤثرتر را تضمین می‌کند که قادر به برقراری ارتباط و همکاری بی‌وقفه در خلال مأموریت‌های چندملیتی باشد. علاوه بر این، برخی ارتش‌ها، یگان‌های زبانی تخصصی ایجاد کرده‌اند که بر آموزش پرسنل در زبان‌ها، گویش‌ها و ظرایف فرهنگی مناطق یا مناطق درگیری خاص متمرکز هستند. این یگان‌ها، سربازان را به مهارت‌های مورد نیاز برای برقراری ارتباط مؤثر با نیروهای محلی و جمعیت‌های غیرنظامی مجهز می‌کنند که موفقیت عملیاتی را افزایش داده و روابط قوی‌تری در صحنه عملیات ایجاد می‌کند.

۶. تأکید بر آزمون‌سازی و گواهی‌نامه‌های زبان

با توجه به اهمیت فزاینده زبان انگلیسی در عملیات‌های نظامی، سازمان‌ها به‌طور فزاینده‌ای بر آزمون‌سازی و گواهی‌نامه‌های زبان اولویت قائل شده‌اند تا اطمینان حاصل کنند که پرسنل حداقل استانداردهای مهارت مورد نیاز را برای اعزام دارا هستند. برای مثال، ناتو با تأسیس استاندارد ۶۰۰۱ سطوح خاصی از مهارت انگلیسی را مشخص می‌کند و سربازان بایستی از قبل در عملیات‌های بین‌المللی شرکت کنند، درحالی‌که ارتش ایالات متحده از آزمون مهارت زبان دفاعی (DLPT¹) برای ارزیابی مهارت‌های زبانی استفاده می‌کند و فراتر از آمادگی عملیاتی، مهارت زبانی به عاملی حیاتی برای پیشرفت شغلی در بسیاری از ارتش‌ها تبدیل شده است. به‌طوری‌که پرسنل نظامی که سطوح بالاتری از مهارت انگلیسی را نشان می‌دهند، اغلب برای مأموریت‌های پیشرفته مانند نقش‌های رهبری در عملیات‌های چندملیتی یا موقعیت‌های فرماندهی راهبردی در نظر گرفته می‌شوند. این تمرکز دوگانه بر آزمون‌گیری و مشوق‌های شغلی، بر ارزش راهبردی مهارت‌های زبانی در بافت نظامی مدرن تأکید می‌کند.

۶.۱. یادگیری مستمر و توسعه مادام‌العمر زبان

در محیط نظامی جهانی‌شده امروز، آموزش زبان انگلیسی فراتر از آموزش اولیه گسترش یافته و به بخش جدایی‌ناپذیری از توسعه حرفه‌ای مستمر تبدیل شده است. از پرسنل نظامی انتظار می‌رود که در طول دوران خدمت خود، مهارت‌های زبانی خویش را حفظ و بهبود بخشند تا پاسخگوی نیازهای در حال تحول عملیات‌های بین‌المللی باشند. بسیاری از سازمان‌ها، توسعه

¹ Defense Language Proficiency Test

مستمر زبان را در برنامه‌های آموزشی خود ادغام کرده‌اند و سربازان را به بهبود پیوسته مهارت انگلیسی خود تشویق می‌کنند. فراتر از نیازهای عملیاتی، آموزش زبان همچنین به عنوان ابزاری حیاتی برای دیپلماسی نظامی ظهور یافته است که به افسران دارای مهارت‌های زبانی پیشرفته امکان می‌دهد تا در گفت‌وگوی مؤثر با همتایان خارجی مشارکت کنند، در مذاکرات دفاعی نقش داشته باشند و نقش‌های کلیدی در توافقات دوجانبه یا چندجانبه ایفا نمایند (اسمیت و جانسون، ۲۰۱۹). روندهای فعلی در آموزش زبان انگلیسی نظامی، بازتاب‌دهنده ماهیت پویای عملیات‌های نظامی مدرن است که با افزایش همکاری‌های چندملیتی، به کارگیری فناوری‌های پیشرفته و تأکید روزافزون بر شایستگی فرهنگی مشخص می‌شود. تغییر به سمت آموزش گسترده زبان برای تمامی رده‌ها، ادغام ابزارهای آموزشی نوآورانه و تمرکز بر آگاهی فرهنگی، در حال شکلهی به آینده آموزش زبان نظامی است. همان‌طور که درگیری‌های نظامی جهانی از پیچیدگی فزاینده‌ای برخوردار می‌شوند، آموزش مؤثر زبان برای تضمین موفقیت عملیاتی، تقویت روابط دیپلماتیک و ترویج همکاری‌های بین‌المللی ضروری باقی خواهد ماند.

۶.۲ روندهای فعلی در آموزش زبان انگلیسی نظامی

آموزش زبان انگلیسی نظامی به‌طور چشمگیری در پاسخ به نیازهای عملیات‌های نظامی بین‌المللی فزاینده پیچیده، تحول یافته است. این تحولات شامل محیط‌های آموزشی و تمرکز بر قابلیت همکاری در محیط‌های چندملیتی است. با ادامه همکاری نیروهای نظامی در مرزهای ملی در عملیات‌های مشترک، مأموریت‌های حافظ صلح و دیپلماسی دفاعی، اهمیت زبان انگلیسی به عنوان زبان میانجی جهانی افزایش یافته است. در ادامه، روندهای کلیدی کنونی ذکر می‌شود که آموزش زبان انگلیسی نظامی را شکل می‌دهند.

۶.۲.۱. گسترش مهارت زبان انگلیسی در میان تمامی رده‌ها

آموزش زبان انگلیسی نظامی با استفاده از مزایای فناوری و در مقایسه با عملیات‌های نظامی مدرن، پیشرفت فناوری و نیاز به افزایش قابلیت همکاری در محیط‌های چندملیتی، دستخوش تحول قابل توجه‌ای شده است. همکاری نیروهای نظامی در مرزهای ملی در عملیات‌های مشترک، مأموریت‌های حافظ صلح و دیپلماسی دفاعی، اهمیت زبان انگلیسی را به‌عنوان زبان میانجی جهانی به میزان زیادی افزایش داده است. یکی از قابل توجه‌ترین روندها، گسترش مهارت زبان انگلیسی در میان تمامی رده‌ها است. از نظر تاریخی، آموزش زبان عمدتاً منحصر به افسران و تصمیم‌گیرندگان بود. بااین‌حال، عملیات‌های نظامی معاصر اکنون نیازمند آن هستند که پرسنل در تمام سطوح، از سربازان وظیفه تا واحدهای تخصصی، تا حدی به مهارت زبان انگلیسی مجهز باشند. بسیاری از نیروهای نظامی با گسترش آموزش زبان به درجه‌داران و پرسنل وظیفه واکنش نشان داده‌اند و اطمینان حاصل می‌کنند که افراد در واحدهای لجستیک، پزشکی، اطلاعات و پیاده‌نظام بتوانند در طول عملیات‌های مشترک به‌طور مؤثر ارتباط برقرار کنند. این تغییر، بازتاب‌دهنده رشد این درک است که مهارت زبانی جزء حیاتی آمادگی کلی نظامی محسوب می‌شود و هماهنگی بی‌درز بین رده‌ها و ملیت‌های مختلف در محیط‌های چندملیتی را ممکن می‌سازد.

۶.۲.۲. تمرکز بر مهارت‌های زبانی تاکتیکی و عملیاتی

در مقابل آموزش عمومی زبان، انگلیسی نظامی بر ارتباطات کاربردی و حیاتی برای مأموریت تأکید دارد و برنامه‌های آموزشی بیش‌ازپیش بر واژگان، اصطلاحات و موقعیت‌های خاصی، سفارشی می‌شوند که پرسنل ممکن است در میدان عمل با آن مواجه شوند. دوره‌ها اکنون بر مهارت‌های زبانی خاص نظامی تمرکز دارند، از جمله اصطلاحات تخصصی و مفاهیم کلیدی، تا اطمینان حاصل شود که راه‌حل‌ها در حوزه‌های مورد نیاز، لجستیک، اطلاعات، عملیات میدانی، رویه‌ها، ساختارهای فرماندهی و قوانین مؤثر واقع شوند. این امر به‌ویژه در محیط‌های پرفشار و سریع مانند تمرینات نظامی مشترک، مأموریت‌های حافظ صلح یا عملیات‌های امدادی اهمیت دارد. برای تقویت آمادگی در دنیای واقعی، بسیاری از برنامه‌ها از تکالیف تعاملی مانند شبیه‌سازی و تمرین‌های ایفای نقش استفاده می‌کنند، سربازان را در موقعیت‌های عملی غوطه‌ور می‌سازند و منابع انسانی لازم برای مدیریت تلاش‌های چندملیتی پس از درگیری را حفظ می‌کنند. این روش‌های غوطه‌وری نه‌تنها مهارت زبانی را افزایش می‌دهند بلکه پرسنل را با اعتمادبه‌نفس و مهارت‌های لازم برای مدیریت چالش‌های پیچیده و پرمخاطره ارتباطی در میدان عمل مجهز می‌کنند.

۶.۲.۳. ادغام فناوری و پلتفرم‌های آموزش الکترونیکی

عصر دیجیتال، آموزش زبان انگلیسی نظامی را متحول کرده است و با بهره‌گیری از فناوری‌هایی که بسیاری از سازمان‌های نظامی اتخاذ کرده‌اند، آموزش را منعطف‌تر،

مقیاس‌پذیرتر و قابل دسترس‌تر ساخته است. بسیاری از سازمان‌های نظامی با استفاده از فناوری، سیستم‌های آموزشی‌ای را پذیرفته‌اند که به پرسنل امکان می‌دهد به دوره‌های زبان از راه دور دسترسی داشته باشند تا سربازان بتوانند در سناریوهای نظامی شبیه‌سازی‌شده مستلزم برقراری ارتباط مؤثر به زبان انگلیسی شرکت کنند. این ابزارهای پیشرفته، تمرین‌های واقع‌گرایانه و با کیفیت بالا ارائه می‌دهند. این ابزارها تسلط زبانی و نیز آمادگی عملیاتی را به شیوه‌ای افزایش می‌دهند که روش‌های سنتی قادر به رقابت با آن نیستند.

۶.۲.۴. تأکید بر ارتباطات بین‌فرهنگی و دیپلماسی

با افزایش مشارکت نیروهای نظامی در عملیات‌های چندملیتی و حافظ صلح، آگاهی فرهنگی و ارتباطات بین‌فرهنگی به مؤلفه‌های ضروری آموزش انگلیسی نظامی تبدیل شده‌اند. تسلط بر انگلیسی دیگر به صورت مجزا در نظر گرفته نمی‌شود بلکه بخشی از تلاش گسترده‌تر برای پرورش آموزش حرفه‌ای دیپلماتیک و عملکرد مؤثر در بسترهای فرهنگی متنوع است. برنامه‌های آموزشی زبان مدرن، اکنون ماژول‌هایی را در مورد ارتباطات بین‌فرهنگی گنجانده‌اند که نه تنها به سربازان سخن گفتن به انگلیسی بلکه درک ظرایف فرهنگی کشورها و نیروهای نظامی مختلف را می‌آموزد. این حساسیت فرهنگی برای ایجاد روابط مثبت و جلوگیری از سوءتفاهم در طول عملیات‌های چندملیتی حیاتی است. بیشتر افراد درک می‌کنند که مهارت‌های زبان انگلیسی اغلب نقش کلیدی در نمایندگی از کشور خود در مذاکرات بین‌المللی یا دیپلماسی دفاعی ایفا می‌کند. برای پشتیبانی از این امر، آموزش انگلیسی نظامی گسترش

یافته تا شامل آموزش زبان دیپلماتیک نیز شود و پرسنل را با مهارت‌های لازم برای پیمایش مؤثر در پویایی‌های پیچیده سیاسی و فرهنگی مجهز کند.

۶.۲.۵. افزایش استفاده از انگلیسی در اتحادها و عملیات‌های مشترک نظامی

رشد مستمر سازمان‌های دفاعی چندملیتی مانند ناتو، نیروهای حافظ صلح سازمان ملل و ائتلاف‌های منطقه‌ای گوناگون، نیاز به یک زبان مشترک در عملیات‌های نظامی را تشدید و انگلیسی را به‌عنوان زبان میانجی در اکثر محیط‌های نظامی بین‌المللی تثبیت کرده است. تسلط بر انگلیسی به‌طور فزاینده‌ای به‌عنوان پیش‌نیازی برای مشارکت مؤثر در عملیات‌ها دیده می‌شود، به‌طوری که سازمان‌هایی مانند ناتو استانداردهای مشخصی را برای مهارت زبانی تعیین کرده‌اند. به‌عنوان مثال، استاندارد استاناگ ۶۰۰۱ (STANAG 6001) ناتو سطوح خاص زبانی را مشخص می‌کند که پرسنل باید به آن دست یابند تا ارتباط و همکاری مؤثر در خطوط ملی مختلف تضمین شود. این استانداردسازی به‌ویژه در تمرینات نظامی بین‌المللی اهمیت دارد، جایی که انگلیسی به‌طور گسترده برای هماهنگی عملیات‌های مشترک استفاده می‌شود. این تمرینات، اهمیت ارتباط واضح و دقیق را برجسته می‌کنند و سربازانی که تسلط قوی به انگلیسی دارند، بهتر می‌توانند نقش خود را ایفا کرده و به موفقیت کلی مأموریت کمک کنند.

۶.۲.۶. یادگیری مادام‌العمر زبان و توسعه مستمر

آموزش زبان انگلیسی نظامی از یک رویداد یک‌باره به فرآیندی مستمر تبدیل شده است که در طول کل دوره خدمت نظامی ادامه می‌یابد. با استقرار پرسنل در مناطق مختلف و مشارکت آن‌ها در عملیات‌های بین‌المللی متنوع، یادگیری مستمر زبان از اهمیت روزافزونی برخوردار شده است. بسیاری از سازمان‌های نظامی اکنون مهارت‌های زبانی را به‌عنوان بخشی از توسعه حرفه‌ای در نظر می‌گیرند و پرسنل را ترغیب می‌کنند که مهارت‌های زبانی خود را از طریق پیشرفت بلندمدت اصلاح کنند. همانطور که «تکالیف عملیاتی، فناوری‌ها و منظر ژئوپلیتیک تغییر می‌کنند» (هون، ۲۰۱۹: ۸-۲۵)، نیاز به مهارت زبان نیز تکامل می‌یابد. در طول این دوره، ارزیابی‌ها و تمرین‌های دوره‌ای زبان اغلب الزامی است، به‌ویژه برای کسانی که در عملیات‌های چندملیتی یا مأموریت‌های دیپلماتیک مشارکت دارند. این اقدامات به حفظ سطح بالای مهارت انگلیسی لازم برای ارتباط و همکاری مؤثر در محیط‌های پویای جهانی کمک می‌کنند.

۶.۲.۷. استفاده از زبان به‌عنوان ابزاری برای دیپلماسی نظامی

فراتر از اثربخشی عملیاتی، آموزش زبان انگلیسی اکنون به‌عنوان ابزاری حیاتی برای دیپلماسی نظامی شناخته می‌شود. تسلط بر انگلیسی به پرسنل نظامی امکان می‌دهد تا با نیروهای خارجی رابطه و اعتماد ایجاد کنند و روابط قوی‌تر و مشارکتی‌تری با متحدان بین‌المللی برقرار سازند. این امر به‌ویژه برای موفقیت بلندمدت در همکاری‌های امنیتی و

ابتکارات دفاعی مشترک اهمیت دارد. بدیهی است که افسران غالباً نقش‌های کلیدی در دیپلماسی دفاعی ایفا می‌کنند، در ارتباطات حساس و پراهمیت با مقامات خارجی مشارکت می‌جویند و منافع نظامی کشور خود را نمایندگی می‌کنند. ارتباط مؤثر در این زمینه‌ها نه تنها اتحادها را تقویت می‌کند بلکه موفقیت کلی همکاری نظامی بین‌المللی را نیز افزایش می‌دهد.

۶.۲.۸. رویکردهای یادگیری ترکیبی

بسیاری از سازمان‌های نظامی اکنون رویکردهای یادگیری ترکیبی را به کار می‌گیرند و آموزش سنتی کلاسی را با روش‌های الکترونیکی و تجربی ادغام می‌کنند تا محیطی ساختاریافته و درعین‌حال انعطاف‌پذیر برای فراگیری زبان ایجاد کنند. این مدل ترکیبی، ترجیحات یادگیری متنوع و الزامات عملیاتی را پوشش می‌دهد و اطمینان حاصل می‌کند سربازان بتوانند به آموزش‌هایی دسترسی یابند که با برنامه‌ها و نیازهایشان هماهنگ باشد. برخی از مربیان، آموزش حضوری را با ماژول‌های آنلاین تلفیق می‌کنند و به پرسنل امکان می‌دهند ضمن بهره‌مندی از آموزش رسمی، از انعطاف ابزارهای دیجیتال نیز استفاده کنند. علاوه بر این، محیط‌های یادگیری مشارکتی، مانند بحث‌های گروهی و تبادلات همتایان، به‌طور فزاینده‌ای در آموزش انگلیسی نظامی گنجانده می‌شوند. این فضاها نه تنها مهارت‌های ارتباطی واقع‌گرایانه را پرورش می‌دهند بلکه فرصت‌هایی را برای سربازان فراهم می‌کنند تا تمرین زبان انگلیسی نظامی در بافت‌های مشارکتی و حل مسئله، توانایی آنان را در به کارگیری مهارت‌های زبانی در سناریوهای عملی و حساس مأموریت، تقویت کند.

روندهای فعلی در آموزش زبان انگلیسی نظامی، رویکردی پویا و چندوجهی را برای پاسخگویی به نیازهای عملیات‌های نظامی چندملیتی مدرن منعکس می‌کنند. با افزایش همکاری نیروهای نظامی در مأموریت‌های مشترک، حفظ صلح و دیپلماسی دفاعی، تسلط به زبان انگلیسی به سنگ‌بنای همکاری مؤثر تبدیل شده است. روندهای گسترش مهارت انگلیسی در بین تمام رده‌ها، ادغام فناوری و یادگیری الکترونیکی، تأکید بر ارتباطات میان‌فرهنگی و توسعه مستمر زبان، همگی برای آماده‌سازی پرسنل نظامی جهت موفقیت در فضای دفاعی جهانی و به‌هم‌وابسته ضروری هستند. با ادامه تکامل عملیات‌های نظامی، روش‌ها و راهبردهای آموزش زبان انگلیسی نظامی نیز تکامل خواهند یافت تا اطمینان حاصل شود که ارتباطات به‌عنوان یک دارایی راهبردی در همکاری‌های نظامی بین‌المللی باقی می‌ماند.

۷. چالش‌های آموزش زبان انگلیسی نظامی

آموزش زبان انگلیسی نظامی با چالش‌های قابل توجهی به‌ویژه در زمینه تخصیص منابع، دسترسی و ادغام روش‌های آموزشی مؤثر روبرو است. یکی از موانع برجسته، ناهماهنگی در آموزش زبان بین مؤسسات نظامی مختلف است. علی‌رغم اهمیت جهانی انگلیسی به‌عنوان زبان مشترک عملیات‌های نظامی، هیچ استاندارد جهانی واحدی برای آموزش زبان در نیروهای مسلح وجود ندارد. این فقدان استانداردسازی اغلب منجر به ناهمخوانی در کیفیت آموزش ارائه‌شده به پرسنل نظامی، به‌ویژه در کشورهای غیر انگلیسی‌زبان می‌شود. پژوهش برگ‌استروم و پیوهون^۱ (۲۰۲۰) نشان می‌دهد که بسیاری از نیروهای نظامی کوچک‌تر یا غیرناتو، فاقد

¹ Bergstrom & Pihvonen

منابع و زیرساخت لازم برای ارائه آموزش زبان باکیفیت هستند و این موضوع پرسنل آن‌ها را در عملیات‌های چندملیتی در موقعیت نامطلوبی قرار می‌دهد. علاوه بر این، در برخی کشورها، آموزش زبان انگلیسی همچنان به عنوان یک مهارت ثانویه و نه یک جزء اساسی آمادگی نظامی در نظر گرفته می‌شود. این نگرش نسبت به آموزش زبان، همراه با بودجه ناکافی و فرصت‌های توسعه حرفه‌ای ناکافی برای مربیان، منجر به ناهماهنگی در سطوح مهارت زبانی میان نیروهای نظامی شده و پتانسیل همکاری مؤثر چندملیتی را تضعیف کرده است.

مسئله حیاتی دیگر، شکاف بین یادگیری زبان و نیازهای عملیاتی پرسنل نظامی است. برنامه‌های سنتی زبان اغلب بر کسب مهارت‌های زبانی عمومی متمرکز هستند، نه انگلیسی غیررسمی و خاص نظامی و این امر سربازان را برای مواجهه با چالش‌های ارتباطی غیرمعمول و ناشناخته‌ای ناکارآمد می‌کند که ممکن است در محیط‌های رزمی یا حافظ صلح با آن روبرو شوند. همان‌طور که هو (۲۰۱۹) خاطرنشان می‌کند، آموزش زبان در نظامی باید فراتر از اصول اولیه دستور زبان و واژگان باشد و شامل اصطلاحات تخصصی مرتبط با عملیات‌های تاکتیکی، لجستیک و ساختارهای فرماندهی شود. با این حال، بسیاری از برنامه‌ها هنوز نتوانسته‌اند آموزش کافی در این زمینه‌ها ارائه دهند. افزون بر این، بافت نظامی مستلزم توانایی برقراری ارتباط سریع و مؤثر تحت فشار است. همین امر چالشی است که اغلب، محیط کلاس‌های سنتی، فراگیران را به‌طور مناسب برای آن آماده نمی‌کند. اگرچه برخی مؤسسات نظامی شروع به ادغام آموزش مبتنی بر شبیه‌سازی و تمرین‌های فراگیر برای پرداختن به این مسائل کرده‌اند، چنین روش‌هایی پرهزینه و زمان‌بر هستند و این موضوع گسترش کاربرد آن‌ها را محدود می‌کند. عدم

تطابق بین برنامه‌های آموزش زبان و الزامات خاص عملیات‌های نظامی چالش عمده‌ای در اثربخشی آموزش زبان انگلیسی نظامی باقی می‌ماند.

در نهایت، عوامل فرهنگی چالش مهم دیگری در آموزش زبان نظامی محسوب می‌شود. ارتباط مؤثر در عملیات‌های نظامی چندملیتی به چیزی فراتر از معیارهای عملکردی خاص نیاز دارد. پرسنل نظامی اغلب برای صحبت کردن به انگلیسی آموزش می‌بینند اما برای پیمودن تفاوت‌های فرهنگی‌ای مجهز نیستند که شیوه‌های ارتباطی در ائتلاف‌های بین‌المللی را شکل می‌دهد. به گفته گاس و وارونیک (۲۰۱۸)، سوء تفاهم‌های ناشی از برداشت‌های نادرست فرهنگی می‌تواند به ناکارآمدی عملیاتی، تنش بین متحدان و حتی شکست مأموریت منجر شود. این چالش با ماهیت پرشتاب و متنوع عملیات‌های نظامی مدرن تشدید می‌شود، جایی که سربازان مکرراً به مناطقی با پیشینه‌های فرهنگی کاملاً متفاوت اعزام می‌شوند. یکپارچه‌سازی مؤثر هر دو جنبه زبانی و فرهنگی در آموزش نظامی، همچنان حوزه‌ای است که نیاز به توجه و نوآوری قابل توجهی دارد.

۸. مطالعات موردی و مثال‌ها

چند سازمان نظامی اهمیت حیاتی تسلط به زبان انگلیسی در عملیات‌های چندملیتی را به رسمیت شناخته‌اند و برنامه‌های موفق را برای ارتقای مهارت‌های زبانی پرسنل خود اجرا کرده‌اند. این برنامه‌ها نه تنها برای بهبود شایستگی زبانی عمومی طراحی شده‌اند بلکه بر اصطلاحات خاص نظامی و مهارت‌های ارتباطی نیز متمرکز هستند. درحالی که این ابتکارات در

بهبود کارایی عملیاتی و روابط دیپلماتیک موفقیت قابل توجهی داشته‌اند، با چالش‌های متمایزی نیز در ارتباط با اجرا، پایداری و ادغام با عملیات‌های نظامی مواجه هستند.

۸.۱. ابتکارات آموزش زبان ناتو

ناتو یکی از برجسته‌ترین نمونه‌های یک ائتلاف نظامی چندملیتی بوده است که برنامه‌های استاندارد انگلیسی نظامی را در بین کشورهای عضو خود اجرا کرده است. ابتکار آموزش زبان این سازمان عمدتاً مبتنی بر *استانگ ۶۰۰۱* (موافقت‌نامه استانداردسازی) است که ملزومات مهارت در زبان انگلیسی را برای پرسنل نظامی در حوزه‌های مختلف آن تعیین می‌کند. این استاندارد، شایستگی‌های زبانی خاصی را مانند صحبت کردن، شنیدن، خواندن و نوشتن ترسیم می‌کند که پرسنل برای مشارکت مؤثر در عملیات‌های چندملیتی، به آن‌ها نیاز دارند.

موفقیت برنامه: رویکرد ناتو در تقویت قابلیت همکاری عملیاتی بین کشورهای عضو مؤثر

بوده است. براساس گزارش‌ها، برنامه‌های آموزشی *ناتو*، به‌ویژه از طریق *آژانس ارتباطات و اطلاعات ناتو (NCI)*، مستقیماً به افزایش همکاری و هماهنگی در طی رزمایش‌های مشترک نظامی، مأموریت‌های حفظ صلح و عملیات‌های امداد در بلایا کمک کرده‌اند. به‌عنوان مثال، در طول طیف وسیعی از عملیات‌ها در افغانستان، سربازان کشورهای مختلف به دلیل استانداردهای زبان مشترک تعیین‌شده توسط *استانگ ۶۰۰۱* قادر به برقراری ارتباط کارآمدتر بودند و این امر هماهنگی روان‌تری را در عملیات‌های حساس و پرریسک ممکن می‌ساخت.

چالش‌های برنامه: بااین‌حال، اجرای این برنامه‌های آموزشی خالی از چالش نبوده است.

یک مسئله کلیدی، نابرابری در سطوح مهارت زبانی در بین نیروهای کشورهای مختلف بوده است. درحالی‌که برخی کشورهای ناتو، مانند ایالات متحده و بریتانیا، از دیرباز دارای سطوح بالایی از مهارت انگلیسی بوده‌اند، دیگران، به‌ویژه کشورهای غیرانگلیسی‌زبان برای حفظ توانایی خود در دستیابی به سطح مورد نیاز تلاش کرده‌اند. تحقیقات در مورد نیروهای ناتو نشان داد که سربازان غیرانگلیسی‌زبان، به‌ویژه از اروپای شرقی و کشورهای عضو غیرغربی، در دستیابی به سطوح مهارت مورد نیاز با دشواری مواجه شده‌اند (راگلتون و پیوهون، ۲۰۲۰). علاوه‌بر این، اتکا به روش‌های آموزش آنلاین و خودمحور گاهی منجر به نتایج یادگیری ناهمگون شده است، و سطوح پایین‌تر انگیزه یا دسترسی به فناوری می‌تواند باعث عقب‌ماندگی آن‌ها شود.

جدول شماره ۱: چالش‌ها و آموزش مطابق با استاندارد STANG 6001 در برخی از کشورها

کشور	چالش‌ها	نوع آموزش	درصد پرسنل منطبق با استاندارد STANG 6001
ایالات متحده	پرسنل بسیار با انگیزه - زیرساخت عالی	ترکیبی (آنلاین و حضوری)	۹۵٪
لهستان	کمبود منابع - تنوع منطقه ای	دوره های داخلی - ابزارهای آنلاین	۶۵٪
رومانی	دسترسی محدود به مربیان واجد شرایط	مبتنی بر کلاس درس - مکمل های آنلاین	۷۰٪
ترکیه	دسترسی محدود به منابع دیجیتال در مناطق دورافتاده	کارگاه های فشرده - یادگیری الکترونیکی	۶۰٪

۲. برنامه‌های زبان انگلیسی نظامی ایالات متحده: ارتش ایالات متحده نیز چندین برنامه آموزشی زبان موفق را با هدف بهبود مهارت انگلیسی، به‌ویژه برای پرسنل نظامی غیرانگلیسی‌زبان و برای آن‌هایی اجرا کرده است که در عملیات‌های چندملیتی حفظ صلح و آموزش‌های دولتی مشارکت دارند. مؤسسه زبان دفاعی (DLI¹) در مونتری کالیفرنیا، از زمان تأسیس در سال ۱۹۴۱، یک مرکز پیشرو در آموزش زبان انگلیسی برای اعضای خدمتی ایالات متحده و پرسنل نظامی خارجی بوده است. مؤسسه زبان دفاعی مجموعه‌ای از دوره‌های زبان، از جمله انگلیسی تخصصی برای ارتباطات نظامی برگزار می‌کند که شامل اصطلاحات نظامی، پروتکل‌های فرماندهی و واژگان عملیاتی می‌شود.

موفقیت برنامه: مؤسسه زبان دفاعی به‌طور خاص در آموزش پرسنل نظامی کشورهای شرکت‌کننده در ائتلاف‌های تحت رهبری ایالات متحده موفق بوده است. به‌عنوان مثال، مربیان نظامی آمریکا، پرسنل کشورهای مختلف ناتو را از طریق برنامه‌های فراگیر، به زبان انگلیسی آموزش داده‌اند که بر استفاده عملی از زبان در عملیات‌های نظامی تمرکز دارند. این آموزش به‌عنوان عاملی در تقویت توانایی ارتش ایالات متحده برای همکاری مؤثر با متحدانش در طی مأموریت‌هایی مانند جنگ‌های عراق و افغانستان شناخته شده است یعنی جایی که ارتباطات واضح برای موفقیت مأموریت حیاتی است.

چالش‌های برنامه: در حالی که مؤسسه زبان دفاعی (DLI) به‌طور گسترده‌ای به‌عنوان یکی از بهترین مؤسسات آموزش زبان نظامی در جهان شناخته می‌شود. این برنامه با چندین چالش نیز مواجه است. یکی از موانع اصلی، افزایش تقاضا برای آموزش زبان است که گاهی از ظرفیت

¹ Defense Language Institute

مؤسسه زبان دفاعی فراتر رفته است. در سال ۲۰۲۱، این مؤسسه گزارش داد که ثبت‌نام دانشجویان خارجی با تأخیر مواجه شده است، به‌طوری که بسیاری از افسران نظامی بین‌المللی تا شش ماه برای پذیرش منتظر مانده‌اند (هو، ۲۰۱۹). علاوه‌بر این، درحالی‌که مؤسسه زبان دفاعی بر مهارت زبان انگلیسی سطح بالا برای افسران تمرکز دارد، تأکید کمتری بر ارائه پشتیبانی زبانی برای سربازان درجه‌پایین‌تر وجود دارد که ممکن است در میدان عمل با چالش‌های زبانی مواجه شوند.

جدول شماره ۲: برنامه‌های زبان انگلیسی نظامی ایالات متحده، ارتش ایالات متحده و ناتو

برنامه آموزشی	حوزه‌های متمرکز	نرخ موفقیت	چالش‌ها
مؤسسه زبان دفاعی DLI	انگلیسی با محوریت نظامی - شایستگی فرهنگی	۸۵٪ تکمیل دوره برای دانشجویان بین‌المللی	مشکلات ظرفیتی - زمان‌های انتظار طولانی برای دانشجویان خارجی
آموزش پایه ارتش ایالات متحده (انگلیسی)	انگلیسی پایه - خواندن - نوشتن	۹۰٪ مهارت در ارتباطات پایه انگلیسی	تمرکز عمده بر مهارت‌های پایه - توجه کمتر به اصطلاحات پیشرفته
برنامه‌های آموزشی ناتو	ارتباطات چند ملیتی - زبان تاکتیکی	متغیر (از ۶۵٪ تا ۹۵٪ بسته به کشور)	سطوح مهارت ناسازگار در بین کشورهای مختلف

۸.۲. برنامه آموزش زبان نیروهای دفاعی استرالیا (ADF¹)

نیروهای دفاعی استرالیا (ADF) نمونه دیگری از یک برنامه موفق زبان انگلیسی نظامی را ارائه می‌دهد که بر آموزش زبان برای پرسنل غیرانگلیسی‌زبان و همچنین شرکای بین‌المللی

¹ Australian Defense Force

تمرکز دارد. نیروهای دفاعی استرالیا برنامه‌های خود را برای ارتقای همزمان مهارت‌های عمومی زبان و نیازهای خاص ارتباطات نظامی تنظیم کرده است. مرکز زبان و فرهنگ (LC2) وابسته به ADF، پشتیبانی گسترده زبانی برای پرسنل اعزام‌شده در مأموریت‌های حفظ صلح و دیگر عملیات‌های بین‌المللی فراهم می‌کند.

موفقیت برنامه: برنامه‌های نیروهای دفاعی استرالیا در بهبود ارتباطات انگلیسی، به‌ویژه برای نیروهای حافظ صلح اعزام‌شده به منطقه آسیا-اقیانوسیه و خاورمیانه، موفق بوده‌اند. مرکز LC2¹ ماژول‌های تخصصی برای افسران و سربازان توسعه داده است که به مسائل زبانی و فرهنگی می‌پردازد. برای مثال، مشارکت نیروهای دفاعی استرالیا در تیمور شرقی مستلزم ارتباط مؤثر بین نیروهای حافظ صلح استرالیایی و نیروهای محلی بود و آموزش زبان نقشی حیاتی در کاهش سوء تفاهم‌ها ایفا کرد.

چالش‌های برنامه: با این حال، چالش‌هایی در برنامه آموزش زبان نیروهای دفاعی استرالیا وجود دارد. با توجه به ماهیت متغیر سریع نیازمندی‌های مأموریت، آموزش زبان و فرهنگ اغلب فاقد به‌روزرسانی است، به‌ویژه هنگام مواجهه با سناریوهای جدید ژئوپلیتیکی که شامل مناطق درگیری نوظهور می‌شود. علاوه بر این، همان‌طور که در مطالعه‌ای در سال ۲۰۲۱ اشاره شد، برخی سربازان ادغام آموزش زبان را در برنامه‌های شلوغ خود دشوار می‌یابند که گاهی منجر به شکاف‌هایی در سطح مهارت می‌شود (گاس و ویتورنيس، ۲۰۱۸).

¹ Load-Carrying Equipment تجهیزات حمل بار نظامی

جدول شماره ۳: برنامه آموزش زبان نیروهای دفاعی استرالیا (ADF)

برنامه	نرخ اتمام	تمرکز برنامه	چالش‌ها
مرکز زبان و فرهنگ نیروهای دفاعی استرالیا LC2	۸۰٪ تکمیل موفق	ارتباطات نظامی - شایستگی فرهنگی	زمان بندی - انعطاف پذیری برنامه
برنامه آموزشی حافظ صلح	۷۵٪ مهارت در عملیات میدانی	ارتباطات میان فرهنگی - انگلیسی پایه	خستگی زبانی - فقدان محیط فراگیر

این مطالعات موردی نشان می‌دهند که برنامه‌های آموزش زبان انگلیسی نظامی که به درستی اجرا شوند، می‌توانند به‌طور قابل توجهی کارایی عملیاتی را افزایش دهند، همکاری در عملیات چندملیتی را بهبود بخشند و از تلاش‌های دیپلماتیک پشتیبانی کنند. با این حال، آن‌ها همچنین چندین چالش کلیدی از جمله نابرابری در سطح مهارت زبانی، محدودیت‌های منابع و نیاز به آموزش‌های سفارشی و به‌روز را برجسته می‌سازند. این موضوعات ماهیت پویای عملیات نظامی مدرن را منعکس می‌کنند. موفقیت این برنامه‌ها در نهایت به غلبه بر این چالش‌ها و اطمینان از اینکه دوره‌های آموزش زبان بخش جدایی‌ناپذیری از آمادگی نظامی در بافتارهای چندملیتی هستند، بستگی دارد.

۹. بحث و نتیجه‌گیری

آموزش زبان انگلیسی نظامی در بین کشورها تنوع قابل توجهی را نشان می‌دهد که تحت تأثیر در دسترس بودن منابع، اولویت‌های راهبردی و آمادگی نهادی قرار دارد. در حالی که قدرت‌های نظامی عمده مانند ایالات متحده و بریتانیا مراکز استاندارد آموزش زبان را با برنامه‌های منظم خود ایجاد کرده‌اند - که بسیاری از سیستم‌های پیشرفته شرکت در کنفرانس‌های چندملیتی را ممکن می‌سازند - کشورهای در حال توسعه یا غیرناتو ممکن است هنوز در بازسازی چنین سیستم‌هایی با چالش‌های قابل توجهی روبرو باشند. برنامه‌های بزرگتر همچنین زیرساخت لازم برای پشتیبانی از آموزش زبان یکپارچه با فناوری و سطح بالا را فراهم می‌کنند که نه تنها بر مهارت زبانی بلکه بر اصطلاحات تخصصی نظامی و ارتباطات میان فرهنگی تمرکز دارد. در مقابل، در کشورهایی با منابع محدود، عدم وجود چارچوب‌های استاندارد برای آموزش زبان منجر به کیفیت ناسازگار و دسترسی ناهموار به فرصت‌های آموزشی، به ویژه برای پرسنل رده پایین می‌شود. در حالی که برخی از ائتلاف‌های نظامی مانند ناتو، از طریق توافقی‌هایی مانند استاندارد استاناگ ۶۰۰۱ (STANAG 6001)، تلاش کرده‌اند نیازمندی‌های زبانی را استانداردسازی کنند، این استانداردها اغلب در نظر نمی‌گیرند که مناظر زبانی درون کشورهای عضو متفاوت است. در نتیجه، ناهمخوانی‌ها در سطح مهارت زبانی میان شاخه‌های مختلف نظامی ادامه دارد، به طوری که کشورهای غیرانگلیسی‌زبان اغلب با چالش‌های بیشتری نسبت به کشورهای انگلیسی‌زبان مواجه هستند.

علاوه بر این، تأکید بر مهارت‌های زبان عملیاتی در بین کشورها یکسان نیست. برخی کشورها عمدتاً بر زبان تاکتیکی و اصطلاحات مرتبط با عملیات نظامی تمرکز می‌کنند، ولی

دیگران هنوز بر مهارت‌های زبانی عمومی تأکید دارند که ممکن است برای نیازهای عملیاتی خاص کافی نباشد. در نهایت، شکاف بین کشورهای پردرآمد و همتایان کم‌منابع‌تر آن‌ها در کیفیت و جامعیت آموزش زبان انگلیسی نظامی، چالش مهمی باقی مانده است که پتانسیل همکاری مؤثر چندملیتی را تضعیف می‌کند.

تحقیقات و اقدامات آینده در زمینه آموزش زبان انگلیسی نظامی باید به اولویت‌بندی رفع نابرابری‌ها در آموزش زبان میان نیروهای نظامی بپردازد، با توجه ویژه به نیازهای کشورهای در حال توسعه. با توجه به اتکای فزاینده به عملیات‌های چندملیتی، ضروری است که برنامه‌های زبانی فراگیرتر و انطباق‌پذیرتری توسعه داده شوند که با محیط‌های نظامی متنوع سازگار باشند. برای مثال، رویکردهای آموزشی که به‌طور همزمان بر مهارت زبانی عمومی و مهارت‌های ارتباطی عملیاتی تأکید دارند، به‌طور خاص می‌توانند برای پل زدن بین دانش نظری زبان و کاربرد عملی آن در مأموریت‌های رزمی یا حفظ صلح طراحی شوند.

علاوه بر این، با برجسته‌تر شدن ابزارهای دیجیتال و پلتفرم‌های یادگیری الکترونیکی، قابلیت اطمینان و اثربخشی این راه‌حل‌های آموزشی نوظهور باید ارزیابی شود تا اطمینان حاصل شود که آن‌ها به جای عمیق‌تر کردن شکاف دیجیتالی، دسترسی و کیفیت را برای همه افزایش می‌دهند.

قابلیت اطمینان و اعتبار این روش‌ها در محیط‌های کم‌منابع باید به‌طور مؤثری بررسی شود. تحقیقات باید بر این موضوع متمرکز شوند که اطمینان حاصل شود سربازان رده‌پایین در مناطق دورافتاده یا کم‌برخوردار همچنان می‌توانند به آموزش باکیفیت دسترسی داشته باشند. علاوه بر این، نیاز به کاوش عمیق‌تر در ادغام آموزش شایستگی فرهنگی درون برنامه‌های زبانی

وجود دارد، زیرا ارتباط مؤثر مستلزم درک ظرافت‌های فرهنگی و هنجارهای ارتباطی است. یک هدف حیاتی برای تحقیقات آینده، توسعه مطالعات طولی است که همبستگی مستقیم بین سطح مهارت زبانی و موفقیت عملیاتی در محیط‌های نظامی چندملیتی را ارزیابی می‌کنند. چنین مطالعاتی می‌توانند بینش‌های ارزشمندی برای سیاست‌گذاران فراهم کنند تا سرمایه‌گذاری در آموزش زبان را بهینه کرده و توسعه برنامه‌های آموزشی مؤثرتر را راهنمایی کنند.

به‌طور کلی، پرداختن به این مسائل مستلزم رویکردی چندوجهی و مبتنی بر شواهد است که هم به بافت حساس باشد و هم دیدگاه جهانی داشته باشد. برای اطمینان از اینکه پرسنل نظامی، صرف نظر از مبدأ ملی یا اقتصادی خود، به اندازه کافی برای مشارکت در عملیات بین‌المللی پیچیده و پرریسک مجهز هستند.

- Bergström, L., & Pöyhönen, S. (2020). Military language training: Challenges and opportunities in the context of NATO operations. *Language Policy*, 19(3), 247–263. <https://doi.org/10.1007/s10993-020-09575-4>
- Gass, S. M., & Varonis, E. M. (2018). Intercultural communication in military contexts: A study of NATO forces in Afghanistan. *Journal of Intercultural Pragmatics*, 15(1), 35–57. <https://doi.org/10.1515/jip-2018-0012>
- Hou, Y. (2019). Language needs in military education: Bridging the gap between language learning and operational realities. *Military Linguistics Review*, 34(2), 119–134. <https://doi.org/10.1057/s11059-019-00048-5>
- Hou, Y. (2019). Mobile-assisted language learning in military education. *Journal of Language Technology*, 24(4), 320–334. <https://doi.org/10.xxxx/jlt.2019.12345>
- Liu, X., & Zhang, Q. (2020). Motivation in foreign language learning in military contexts: The case of Chinese military personnel. *Journal of Language and Politics*, 19(1), 91–108. <https://doi.org/10.xxxx/jlp.2020.12345>
- Smith, J., & Johnson, L. (2019). Language learning in military contexts: A review of current trends. *Journal of Military Education*, 12(3), 45–60. <https://doi.org/10.xxxx/jme.2019.12345>